

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Ermîșev Egor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 19.12.2016 – până la 28.06.2017

instanța de apel:

de la 23.08.2017 – până la 13.12.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 01.10.2018 – până la 05.02.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 28 iunie 2017, Ermîșev Egor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Ermîșev Egor, i-a fost stabilită definitiv, pedeapsă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Ermîșev Egor, la data de 01.08.2016, în jurul orei 19:30, aflându-se pe terenul de joacă pentru copii situat pe bd. Mircea cel Bătrîn, 18/2 mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând obraznicie deosebită, din intenții huliganice, fără careva motiv, a agresat-o pe Erohin Cristina, aplicându-i o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i conform raportului de constatare medico - legală nr. 3723 din 02.08.2016, leziuni

care se califică ca vătămări neînsemnate.

Tot el, Ermișev Egor, la data de 16.08.2016 în jurul orei 03:00, în timp ce se afla la stația de alimentare cu petrol „Tirex”, situată pe bd. Mircea cel Bătrîn 13/3, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, fiind în stare avansată de ebrietate alcoolică, reacționând neadecvat la observația lui Guțu Anatolie de a minimiza sunetul de la muzica laptopului său, deținând două cuțite, fără un careva motiv întemeiat, l-a agresat verbal, numindu-l cu cuvinte necenzurate și l-a amenințat cu aplicarea cuțitelor pe Guțu Anatolie, Bobeica Sergiu și pe alte persoane din jur, însă acțiunile sale huliganice au fost stopate de către colaboratorii operativi ai serviciului de pază „Prosecutor”, acesta fiind reținut în flagrant delict.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Ermișev Egor, au fost calificate *de drept* în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, precum și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganismul agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

3. Sentința a fost atacată cu apel, la data de 26 iulie 2017, de către avocatul Perțu Ina, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ermișev Egor să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că:

- inculpatul și-a recunoscut integral vina pe ambele episoade și s-a căit de cele comise, acesta se află în stare de arest de mai mult de 3 luni, perioadă care a fost suficientă ca pedeapsa să-și atingă scopul;

- în privința inculpatului este rațional de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, care la fel este una aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, stabilită lui Ermișev Egor, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani 6 luni, dacă în perioada respectivă, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) lit. c) și c¹) Cod penal, Ermișev Egor a fost obligat să urmeze un tratament pentru narcomanie și să participe la un program special de tratament, și de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că, inculpatul Ermișev Egor este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, concluzii desprinse din totalitatea de probe acumulate la dosar, ce au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, motiv pentru care, vinovăția inculpatului nici nu a fost atacată, fiind contestată doar pedeapsa aplicată acestuia.

Instanța de apel a menționat că, în privința inculpatului nu au fost constatate circumstanțe atenuante sau agravante. La fel, nu au fost reținute nici temeuri de liberare de răspundere penală a acestuia în baza art. 53 Cod penal.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunilor comise, una fiind mai puțin gravă, iar alta gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, și întrucât la materialele cauzei nu există probe ce ar atesta că, pedeapsa sub formă de închisoarea în mărimea aplicată de către prima instanță nu ar duce la corectarea inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis just și echitabil că, în privința ultimului este rațională stabilirea unei pedepse privative de libertate, iar această pedeapsă este una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

Deoarece inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, având în vedere că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în privința lui Ermișev Egor este rațională suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani și 6 luni, cu condiția că în perioada respectivă, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

6. Decizia instanței de apel, este atacată la 05 februarie 2018 cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu menținerea sentinței, deoarece apelul declarat a fost greșit admis.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, fiind una vădit neîntemeiată;

- instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să dea un răspuns dacă aceasta a fost aplicată, în limitele prevăzute de lege, ținând cont nu doar de sancțiunea normei penale speciale, ci să țină cont de toate

prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea pedepsei, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal;

- la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse neprivative de libertate;

- instanța de apel a omis faptul că, infracțiunile comise de către inculpat, se califică ca fiind, una mai puțin gravă, iar alta ca gravă, respectiv caracterul faptelor prejudiciabile denotă că în privința făptașului deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, decât închisoarea;

- unica metodă de reeducare este condamnarea inculpatului la pedeapsă reală cu închisoare, iar motivele invocate la adoptarea soluției prin care instanța de apel mizând pe faptul că ultimul a manifestat căință sinceră, nu coroborează cu materialele dosarului de unde se constată că, anterior acesta s-a aflat în conflict cu legea și a comis iarăși fapte ce atentează la relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la integritatea corporală și sănătate, la ordinea publică, infracțiuni ce sunt unele din cele mai intolerabile;

- concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Norma art. 434 Cod de procedură penală prevede că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Învederând prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal relevă că, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în special a recursului ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

La caz, din recursul ordinar declarat de către procuror se reține că, acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și în care se invocă, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, procurorul își exprimă dezacordul aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, iar instanța de apel eronat a adoptat o hotărâre de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința ultimului, ce reprezintă o soluție de pedeapsă prea blândă, inechitabilă și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise și a scopului pedepsei penale, semnalându-se astfel și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, stabilite în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, concluziile instanței de apel în partea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului Ermîșev Egor sunt neîntemeiate, fără a se ține cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs relevă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sânt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În prezenta cauză supusă judecării, Colegiul reține că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani și care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal se clasifică ca

infracțiune mai puțin gravă, precum și infracțiunea stipulată de art. 287 alin. (3) Cod penal, sancțiunea căreia prevede inclusiv pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal, este considerată o infracțiune gravă.

Din conținutul sentinței, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, ținând cont de caracterul violent al faptei infracționale comise, cât și de fenomenul huliganismului răspândit în societate, lipsei de respect față de regulile de conviețuire în societate, astfel pentru restabilirea echității sociale și crearea premisei pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, prima instanță a ajuns la concluzia că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsă cu închisoare, aplicând și prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, fixându-i pedeapsă definitivă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Însă, învederând că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, precum și faptul că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului Ermîșev Egor este rațională suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani 6 luni, cu condiția că în perioada respectivă acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul remarcă, că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal lărgit apreciază că, la individualizarea modului de executare a pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de apel a pus accentul doar pe faptul că acesta a recunoscut vina în cele din urmă,

căindu-se sincer, precum și lipsa pretențiilor materiale din partea părții vătămate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunilor săvârșite în ansamblu, personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia după comiterea infracțiunilor și influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, instanța de recurs consideră că, instanța de apel neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal. Prin urmare, Colegiul notează că, la individualizarea pedepsei, prima instanță justificat a ținut cont și de faptul că inculpatul a săvârșit inclusiv o infracțiune gravă, fiind comisă prin varianta agravată a acesteia, cu amenințarea aplicării armei, adică cuțitele ce le avea asupra sa, manifestând obrăznicie deosebită, fiind în stare de ebrietate, svidând regulile de conduită în societate.

În viziunea instanței de recurs, faptele comise de inculpat, prezintă un pericol sporit pentru societate și care atentează la valori ocrotite de legea penală, în contextul în care și însuși persoana inculpatului este caracterizată ca una negativă, care se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza polinarcomanie (f.d. 87 v. 1). Reieșind din materialele cauzei, inculpatul are trecut penal (f.d. 24-25 v. 1), iar din sentințele anexate la materialele cauzei, rezultă că acestuia anterior i-au fost numite pedepse neprivative, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, însă acesta nu și-a făcut concluziile de rigoare și a săvârșit în timp alte infracțiuni. De menționat este și acel fapt că, inculpatul inițial s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței de judecată, din care motiv a și fost anunțat în căutare, fiindu-i aplicată măsura preventivă sub formă de arestare. Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni de huliganism.

Faptul, că la caz sunt reținute și împrejurări cum ar fi recunoașterea vinei și căința sinceră, precum și lipsa pretențiilor materiale din partea unei părți vătămate, ce-i atenuază răspunderea penală inculpatului, acestea în speța dată sunt doar în măsură de a justifica aplicarea unei pedepse cu închisoare mai aproape de limita minimă a sancțiunilor infracțiunilor, imputate ultimului.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră că, pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, stabilită în sarcina inculpatului, inclusiv pentru comiterea unui concurs de infracțiuni, precum și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect de către prima instanță în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea în privința persoanei vinovate a unor prevederi legale ce i-ar împlânzi executarea pedepsei, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În concluzie, Colegiul statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat inculpatului executarea pedepsei nu este echitabilă, întru-cât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează că, pedeapsa individualizată de prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel greșit a admis apelul declarat de către apărătorul inculpatului și prin pronunțarea unei noi hotărâri prin care a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, față de vinovatul Ermișev Igor, a comis eroarile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, adică hotărârea atacată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, iar modul de executare a pedepselor stabilite a fost individualizat contrar prevederilor legale.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă recurentul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul declarat, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în cauza penală în privința lui Ermișev Egor.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Ermișev Egor Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 iunie 2017, prin care acesta a fost condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Ermișev Egor, i-a fost stabilită definitiv, pedeapsă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei lui Ermișev Egor Xxxxx a-l calcula din momentul reținerii acestuia, cu includerea în termenul pedepsei executate, timpul aflării în arest preventiv de la data de 09.04.2017 până la 13.12.2017.

Se mențin și dispozițiile sentinței referitoare la corpurile delictive.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac